

“ลูกมีอาชีพเย็บผ้าขาย ขยันสุดตัวแล้ว เมื่อไหร่จะรวยสักที”
แล้วหลวงพ่อก็ชี้มาบอกว่า
“เออ... ลูกเย็บหน้าตาอย่างนี้ ยิ่งแค่อิงรวย”

คุณแม่บุหงา วชิรกรณวัฒนา

คุณแม่บุหงา วชิรกรรมวัฒนา

คุณแม่บุหงา วชิรกรรมวัฒนา (นามสกุลเดิม อมรวิวัฒน์) ปัจจุบันอายุ ๗๕ ปี ในวัยเด็กท่านและครอบครัวได้มีโอกาสไปกราบหลวงพ่อวัดปากน้ำ คุณแม่บุหงายังจดจำบรรยากาศของวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ สมัยก่อน พ.ศ. ๒๕๐๐ ตลอดจนถึงอัยคำของหลวงพ่อวัดปากน้ำ ได้อย่างไม่รู้ลืม

และท่านเองก็เป็นอีกผู้หนึ่งที่ได้สัมผัสกับญาณทัสสนะอันแม่นยำของหลวงพ่อวัดปากน้ำ ที่เคยทักตนเอง ไว้ว่า “ลูกเอ๊ย .. ยิ่งแก่ยิ่งรวย” และต่อมาก็เป็นความจริงเมื่อคุณแม่บุหงาได้เปลี่ยนสถานะจากช่างตัดเสื้อ กลายเป็นเศรษฐีที่เจริญรุ่งเรืองด้วยธุรกิจจัดสรรที่ดินและครึ่งหนึ่งเคยเป็น เศรษฐีที่ดินติดอันดับ ๑ ใน ๑๐ ของเมืองไทยย่านปทุมธานีเลยทีเดียว

ความทรงจำที่แสนประทับใจ

คุณแม่บุหงาได้เล่าให้ฟังถึงเรื่องราวที่คุณแม่มีโอกาสได้ไปทำบุญในชุดของหลวงพ่อวัดปากน้ำ ด้วยน้ำเสียงอันเข้มขรินและแววตาที่เปี่ยมด้วยความปีติว่า

คุณแม่บุหงาไปวัดปากน้ำ ตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. ๒๔๙๔ ไปกับคุณแม่ คือคุณแม่ลิ้นจี่ อมรวิวัฒน์ พร้อมกับน้องๆ ซึ่งในสมัยนั้นคุณแม่บุญชูเป็น กัลยาณมิตรที่แนะนำพาไปวัดปากน้ำ โดยคุณแม่จะไปทำบุญเลี้ยงพระทุกกลางเดือนๆ ละครั้ง ตอนนั้นไปด้วยรถยนต์ส่วนตัว ไปจอดรถที่ตลาดพลู เนื่องจากวัดมีแม่น้ำล้อมรอบ จึงต้องนั่งเรือข้ามฟากต่อไปยังวัดซึ่งไม่ต้องเสีย

เงินเพราะเป็นเรือ ของวัดปากน้ำเอง ในตอนนั้นเป็นปีที่น้ำท่วม ทางวัดยังไม่มีสิ่งก่อสร้างอะไรมาก และศาลาหลังแรกก่อเป็นตึกเพิงจะเริ่มสร้างขึ้น

สิ่งที่ทำให้คุณแม่ประทับใจก็คือ ที่วัดปากน้ำในสมัยนั้นถึงแม้จะมีพระเณรจำนวนมาก เฉพาะพระก็ ๒๐๐ กว่ารูป แต่เวลาพระฉัน เสียงจะไม่ดังเลย พระที่วัดไม่ต้องออกบิณฑบาต เพราะมีญาติโยมมาเลี้ยงตลอด และแปลกที่ผู้คนที่ไปวัด แม้จะมากแต่ก็ไม่มีเสียงดังเอะอะเลย เงียบสงบมาก

ทุกครั้งที่ไปวัด คุณแม่จะมีโอกาสได้เข้าไปสนทนา กับหลวงพ่อบุญพระท่านฉันเสร็จทุกคนก็จะไปรวมกันที่ศาลา ซึ่งเป็นศาลาที่มีฝาโปร่ง ตรงกลางยกพื้นสูงขึ้น ญาติโยมจะนั่งบริเวณรอบๆ พอหลวงพ่อบุญวัดปากน้ำท่านฉันเสร็จท่านก็จะมานั่งคุยกับญาติโยม หลวงพ่อบุญวัดปากน้ำท่านเคยเล่าให้ฟังว่า ช่วงสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ท่านจะต้องช่วยประชาชนด้วยการให้สวดมนต์ภาวนากันทั้งวัด และตัวหลวงพ่อบุญเองก็นั่งสมาธิอยู่ในโบสถ์ไม่ออกจากโบสถ์เลย เพื่อปิดเป้าลูกระเบิดไม่ให้ตกตามที่เขาทิ้ง

สมัยก่อนไปกราบท่าน แม่ของคุณแม่บุญหงาก็จะพาลูกๆ ๑๐ คนไปด้วย

แต่ผลัดกันไปให้หลวงพ่อบุญหัวหมัดตั้งแต่คนโตแล้วท่านก็พูดว่า

“เออ.. ลูกดีทุกคน” คือตั้งแต่คนโตมาเลย ปัจจุบันนี้ก็เป็นความจริง ทุก

ประการ เริ่มตั้งแต่คุณแม่บุญหงาซึ่งเป็นพี่คนโต น้องทั้ง ๙ คนก็ได้ดีกันหมด บางคนก็เป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว บางคนรับราชการไปจนถึงนักการเมืองก็มี

จากช่างตัดเสื้อสู่เศรษฐีที่ดิน

ครั้งหนึ่งไปวัดกับน้ำ ๒ คน แล้ววันนั้นใส่เสื้อเหมือนกันหลวงพ่อดื่มน้ำ ท่านก็ชี้ถามว่า เนี่ย ๒ คนเนี่ยพี่น้องกัน

หรือเปล่า น้ำก็บอกว่าไม่ใช่หรอกค่ะ ดิฉันเป็นน้ำสาวส่วนหลานเค้าทำร้านตัดเสื้อก็เลยตัดเสื้อให้ใส่ซึ่งใส่เดียวกันเลย คุณแม่บุหงา เคยถามหลวงพ่อดูว่า “ลูกมีอาชีพเย็บผ้าขาย ขยันสุดตัวแล้ว เมื่อไหร่จะรวยสักที” แล้วหลวงพ่อดูท่านก็ชี้มาบอกว่า “เออ... ลูกเอ๋ยหน้าตาอย่างนี้ ยิ่งแก่ยิ่งรวย” แล้วชี้ไปทางคุณน้ำว่า “นี่ก็จะได้เป็นคุณนาย สบาย” แล้วชี้ต่อไปทางแม่ของคุณแม่บุหงาว่า “นี่ก็เหมือนกันต่อไปจะเป็นหลักเป็นฐานมีที่ทางเยอะแยะเลย” พวกเราก็สาธุ

จากนั้นก็จริง เพราะต่อมาแม่ของคุณแม่บุหงาก็เป็นนักจัดสรรที่ดินแถวดินแดง ถึงแม้จะไม่ได้เป็นคนรวยมาแต่เก่าก่อน จากร้านขายของชำเล็กๆ น้อยๆ จนกระทั่งจัดสรรที่ดินเมื่อซื้อแล้ว ๒-๓ เดือนก็ขายก็ได้เงินมาเยอะทีเดียว บางทีแทบไม่ต้องลงทุนเลย เพราะจะมีคนมาหาเอง แล้วก็บอกว่ามาซื้อที่ของดิฉันเถิด ดิฉันขายให้ถูกๆ ขายได้เมื่อไหร่แล้วค่อยเอาเงินมา จนก่อร่างสร้างตัวได้เป็นหลักเป็นฐาน ลูกๆ มีการศึกษาสูงขึ้น ชีวิตครอบครัวดีหมดเลย ส่วนคุณน้ำก็ได้สามีเป็นนายทหารและก็ได้เป็นคุณนายตลอดมา

ทางด้านตัวคุณแม่บุหงาต่อมาก็ได้หันมาประกอบอาชีพทางด้านจัดสรรที่ดินด้วยการชักชวนของคุณวาสนา ไชยกุล ทำครั้งแรกบริเวณที่ดินแถบคลอง ๕ สมัยก่อนที่ถูก ราคาแปลงละประมาณ ๑๓,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ บาท ต่อมา

ก็บริเวณคลอง ๒ ชาย
ติ่มากเหมือนกันจน
ตั้งตัวได้เพราะธุรกิจนี้

ผู้สืบทอด

วิชาธรรมกาย

ในปีพ.ศ.๒๕๓๕

คุณแม่บุหงาได้มีโอกาส

ขึ้นไปปฏิบัติธรรมที่อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพฯ ปุย จ.เชียงใหม่ ในครั้งนั้น
คุณแม่บุหงาได้ยินว่า วิชาธรรมกายมีผู้สืบทอดแล้ว ซึ่งเป็นคำที่หลวงพ่อด
ปากน้ำ เคยกล่าวกับหลานของท่านว่า “**ผู้ที่จะสืบทอดวิชาธรรมกายมาเกิด
แล้วอยู่ที่สิงห์บุรี**” พอคุณแม่บุหงาได้ยินถ้อยคำตรงนี้จึงสะดุดนึกขึ้นมาได้ว่าคุณ
แม่ก็ได้ยินหลวงพ่อดปากน้ำท่านสนทนารวมกับญาติโยม ซึ่งหลวงพ่อดท่าน
ก็มักจะพูดถึงแต่เรื่องวิชาธรรมกายที่ท่านค้นพบว่า ท่านต้องเข้าไปนั่งสมาธิ
โนโบสถ์ (วัดโบสถ์ [บน] บางคูเวียง) แล้วก็บอกว่า “วันนี้ถ้าฉันไม่ได้วิชา
ธรรมกาย ฉันจะไม่ลุกจากที่เลย” แล้วก็โยมคนหนึ่งถามหลวงพ่อดว่า หลวงพ่อด
เป็นคนค้นพบวิชาธรรมกายนี้ แล้วต่อไปใครจะเป็นผู้สืบทอดวิชานี้ล่ะ...
ท่านก็ตอบว่า มีแล้วเขามาเกิดแล้วไม่ไกลไม่ไกลจากกรุงเทพฯ เท่าไหร่หรอก
ไปทางเนี่ยเลยทางอยุธยาไปเนี่ย”

แล้วท่านก็ยังบอกอีกว่า ถ้าคนที่นั่งฟังอยู่ตอนนี้ยังมีชีวิตอยู่แล้วละก็
ต่อไปอาจจะได้รู้ได้เห็นในสิ่งที่ท่านพูดไว้

ตอนนั้นฟังที่แรกคุณแม่บุหงาก็ไม่ได้คิดอะไร เวลาผ่านไปนานจนเกือบลืม
พอได้ไปฝึกสมาธิที่ดอยสุเทพฯ ได้ยินเรื่องนี้อีกก็เลยนึกได้เพราะสะดุดหูกับคำว่า
“**วิชาธรรมกายมีผู้รับสืบทอดแล้ว**”

และก็ดูราวกับว่าสิ่งที่คุณแม่บุหงาได้ยินได้ฟังคราวนั้นจะไม่ได้เป็นแค่

ความบังเอิญที่อยู่ในวงสนทนาเท่านั้น แต่เหมือนเป็นความจงใจที่หลวงพ่อบอกได้บอกให้คุณแม่รู้ล่วงหน้า เพราะกาลต่อมาปรากฏว่าลูกชายคนโตของคุณแม่บุหงาคือคุณชัยพร ได้เป็นเพื่อนสมัยเรียนตั้งแต่โรงเรียนสวนกุหลาบจนถึงมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รุ่นเดียวกับพระไชยบุญย์ ตอนนั้นคุณแม่จำได้ว่าลูกเคยมาเล่าให้ฟังว่ามีเพื่อนปฏิบัติธรรมในระหว่างเรียนหนังสืออยู่คนหนึ่ง สมัยนั้นจะมีนักศึกษามีวิชาสามารถเอามือล้วงลงไปในกระทะกล้วยแขกเดือดๆ ได้ แต่ถ้าเมื่อไหร่มีพระไชยบุญย์ยืนมองอยู่ด้วย (ขณะเป็นนักศึกษา) ชินหยิบลงไปก็ไม่ต้องมือพองพุทรา

เมื่อหลวงพ่อัมมชโยบวชแล้ว คุณชัยพรก็ได้เข้าไปกราบเรียนถามหลวงพ่อัมมชโย ณ ผืนแผ่นดิน ๑๙๖ ไร่ ครั้งยังเป็นท้องนาว่า ที่แถวนี้ดีไหม (แถวคลอง ๒ และ คลอง ๓) แม่ผมจะมาซื้อที่แถวนี้ไว้จัดสรร หลวงพ่อบอกว่า **“ที่แถวนี้ต่อไปดีทุกแปลง จับแปลงไหนได้เงินแปลงนั้น ให้มาทำเลย”** และพอมาทาก็ขายดีจริงๆ เป็นที่ที่ทำให้คุณแม่บุหงาดังตัวได้ สมกับคำของหลวงพ่อดัดปากน้ำฯ ที่ท่านได้พยากรณ์ไว้ว่า **“ยิ่งแก่ยิ่งรวย”** ปัจจุบันคุณแม่บุหงามาทำบุญและปฏิบัติธรรมทุกวันอาทิตย์ต้นเดือน และตั้งใจสร้างบารมีกับพระเดชพระคุณหลวงพ่อัมมชโยตลอดไปจนกว่าจะถึงที่สุดแห่งธรรม

และนี่ก็เป็นเรื่องราวความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อดัดปากน้ำฯ ที่ได้รับถ่ายทอดมาจากระสับการณของคุณแม่บุหงา วชิรกรรมวัฒนา ผู้ที่หลวงพ่อดัดปากน้ำฯ เคยทักไว้ว่า **“ลูกเอ๊ย.. ยิ่งแก่ ยิ่งรวย”** แล้วก็เป็นจริงทุกประการ

